

[From.]

møder bliver til efter Forhandling med Handelsministeriet.

Efter § 2 kan det bestemmes, at naar Personer eller Selskaber, der hører hjemme i Udlandet, ønsker Koncession paa Ruter til og fra vort Land eller til Transit igennem det, skal Koncessionen hvile paa en Traktat med vedkommende Land. Man begrunder det med Hensynet til udenrigspolitiske Problemer, og jeg forstaar og anerkender, at der tages Hensyn til disse udenrigske Problemer, ogsaa for at opnaa en vis Gen- sidighed, men jeg finder Paragraffen saa vagt udformet, at dens Konsekvenser vil være meget vanskelige at overskue. Ogsaa her maa jeg i et Udvalg udbede mig yderligere Oplysninger.

Med Hensyn til § 3 ligger Afgørelsen af, om en Rute kommer ind under den gamle Lov af 1927 eller undergives den nye Lovs Bestemmelser, fuldkommen i Ministerens Haand. Maa jeg henlede Opmærksomheden paa de normale Ruter, der før Krigen i hvert Fald bestod over den nuværende Sydgrænse, f. Eks. Flensborg—Sønderborg og Tønder—Ribe. Det skulde glæde mig i hvert Fald, om disse gamle Forbindelseslinier snarest kunde genoprettes, og jeg haaber ikke, de nye Lovbestemmelser vil være nogen Hindring i saa Henseende.

I § 4, der omhandler Tiltale og Straffe- bestemmelser, er der et Punkt, jeg gerne vil spørge den højtærede Minister om. Sidst i Paragraffen staar der nemlig, at Paataale kun finder Sted efter Begæring af Ministeren for offentlige Arbejder. Vil det sige, at det kun er Ministeriet der kan rejse Sag? Er Politiet ganske udelukket fra at gribe ind over for oplagte Overtrædelser? Jeg vilde ikke tro det, men ogsaa denne Paragraf synes jeg er saa vagt formuleret, at yderligere Behandling er paakrævet. Hvad er i Grunden Aarsagen til, at disse Ruter og Selskaber undergives andre Politibestemmelser end de gældende?

Jeg vil i det hele om mit Partis Stilling sige, at vi vil gerne medvirke til ordnede Forhold i den internationale Trafik, men da Følgerne af nærværende Lovforslag forekommer os meget lidt overskuelige, vil mit Partis Medvirkning være afhængig af de Oplysninger, der maatte blive givet i et kommende Udvalg.

Carsten Raft: Forholdet er faktisk det, at hvis en Kørsel som denne skal foregaa f. Eks. fra København til Padborg, skal der i Virkeligheden føres Korrespondance med samtlige Kommuner undervejs. Det er

klart, at det er et upraktisk Forhold, som det er rimeligt at centralisere paa en saadan Maade, at man undgaar dette Tidsspilde.

Lovforslaget synes mig rigtigt i sin Tankegang, men det er ogsaa rigtigt, hvad der er fremhævet af tidligere Ordførere, at Udtrykkene er meget vage og løse. Maa jeg nævne et Forhold i Forbindelse med § 3, som ogsaa det ærede Medlem Hr. From talte om: alle disse Ruter, der i gamle Dage udgik fra Flensborg og straaled ud over hele Sønderjylland. Det er i Virkeligheden Ministeren for offentlige Arbejder, der kommer til at afgøre, hvad der skal omfattes af nærværende Lov, men det forekommer mig, at den højtærede Minister allerede i sin Forelæggelsestale i Virkeligheden har givet det Kriterium, hvorefter denne Afgørelse skal ske, og givet det paa en saadan Maade, at det efter min Opfattelse uden Vanskelighed kan indpasses i § 3. Det er den højtærede Ministers Tale Sp. 2426 — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Det er et Særkende for denne Trafik, at Passagerer, der optages her i Landet, ikke afsættes igen inden for Landets Grænser, og at der omvendt kun afsættes Passagerer her, som er optaget i Udlandet.“

Det kan i Virkeligheden ikke siges klarere, og hvis det er sagt herigennem, hvorfor skal det saa ikke siges gennem selve Loven, saa kan Loven lige saa godt være det afgørende, saa ved man, hvor man er henne.

Endelig vil jeg ligesom tidligere ærede Ordførere gerne høre lidt om, efter hvilke Synspunkter denne Bemyndigelse skal gives. Denne internationale Bustrafik er jo i betydelig Stigning, den er meget populær, og Forholdet er yderligere det, at vi i udpræget Grad ligger ved Europas store Landevej. Vi er Gennemgangsland for vore skandinaviske Broderlande ud til den store Verden, og vi skulde nødig have Lippe-Detmold'ske Synspunkter anlagt paa Transitten, der foregaaer her igennem Landet. Vi skulde gerne føle os i Kontakt med det øvrige Europa og tillade, at man kan køre igennem Danmark, uden at vi alt for nøje skal se paa vore egne Interesser. Det er givet, at danske Vognmandsinteresser skal tilgodeses, og naar Staten ejer Banerne, vil Statsbanernes Interesser ogsaa nemt blive tilgodeset, men det er dog et Spørgsmaal, i hvor stor Grad det skal gøres. Det er muligt, at denne Trafik bliver den fremtidige Trafik — der er meget, der tyder paa det, dens Smidighed og de Muligheder, den kan byde paa —, og derfor kan man og skal man heller ikke lægge den afgørende Hindringer i Vejen.